

Sygn. akt VI Ka 9/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2013r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Waldemar Masłowski (spr.)

Sędziowie SO Klara Łukaszewska

SO Barbara Żukowska

Protokolant Małgorzata Dzieniszewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Lesława Kwapiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2013r.

sprawy P. P.

oskarżonego z art. 178a§2 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu

z dnia 31 października 2012r. sygn. akt II K 860/12

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego P. P. w ten sposób, że wysokość stawki dziennej obniża do kwoty 10 (dziesięciu) złotych,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w kwocie 20 złotych i wymierza opłatę w kwocie 50 złotych za obie instancje.

UZASADNIENIE

P. P. został oskarżony o to, że:

w dniu 13 lipca 2012 roku w B., kierował rowerem po drodze publicznej, znajdując się w stanie nietrzeźwości ze stężeniem 1,26 mg/l (I badanie) i 1,11 mg/l (II badanie) alkoholu w wydychanym powietrzu, to jest o czyn z art. **178a§2 kk** .

Sąd Rejonowy w Bolesławcu wyrokiem z dnia 31 października 2012r. w sprawie II K 860/12:

I. oskarżonego P. P. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 178a§2 kk i za to na podstawie art. 178a§2 kk wymierzył oskarżonemu karę grzywny w ilości 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych,

II. na podstawie art. 42§2 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów rowerowych w ruchu lądowym na okres 2 lat,

III. na podstawie art. 627 kpk zasądził w całości od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 90 złotych i na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (DZ. U. nr 49 poz. 223 z 1983r. z późn. zm.) wymierzył mu opłatę w kwocie 100 złotych.

Powyższe orzeczenie zaskarżył obrońca oskarżonego, który zakwestionowanemu wyrokowi zarzucił:

I. obrazę przepisów postępowania w postaci art. 4 i 7 kpk w zw. z art. 410 i 424§1 i 2 przez dowolną ocenę okoliczności sprawy, przejawiającą się w zaniechaniu szczegółowego rozważania zasadności warunkowego zawieszenia kary wymierzonej oskarżonemu, a także braku zawarcia motywów takiej decyzji w uzasadnieniu wyroku, podczas, gdy postawa, warunki osobiste sprawcy czy jego sposób życia i zachowanie się po popełnieniu czynu pozwalają wyprowadzić przekonanie, iż cele probacyjne postępowania karnego zostaną osiągnięte także przy warunkowym zawieszeniu wykonania kary grzywny,

II. niesłusznie zastosowanie środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary grzywny, mimo istnienia uzasadnienia przesłanek wskazujących na to, iż dla zapobieżenia ponownemu konfliktowi z prawem oskarżonego kara warunkowo zawieszona będzie wystarczającym rozwiązaniem.

Stawiając powyższe zarzuty, autor apelacji wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia odnośnie kary przez warunkowe zawieszenie wymierzonej oskarżonemu kary grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 20 zł każda, przy czym okres próby pozostawia się do uznania Sądu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy nie jest zasadna.

Prawdą jest, że uzasadnienie sądu w sposób bardzo lakoniczny zawiera argumentację w zakresie niezastosowania przez sąd instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary grzywny, niemniej brak orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary był zasadny, o czym decyduje wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu wynikający z wysokiego stanu nietrzeźwości i wynikającego stąd zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Kara grzywny w wysokości 50 stawek dziennych bez warunkowego zawieszenia jej wykonania jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i uwzględnia równocześnie dotychczasową niekaralność oskarżonego, skoro przestępstwo przypisane oskarżonemu zagrożone jest alternatywnie karami grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności. Dotychczasowa niekaralność oskarżonego nie może sama w sobie decydować o tym, iż zasadne będzie warunkowe zawieszenie wykonania kary grzywny tak jak chciałby tego apelujący. Niemniej Sąd Okręgowy dostrzegając, iż sytuacja materialna oskarżonego jest zła, uznał, że wysokość stawki dziennej określona przez Sąd Rejonowy w zaskarżonym wyroku jest rażąco surowa, zmienił zaskarżony wyrok (art. 437§2 kpk) obniżając wysokość stawki dziennej do minimalnej jej wysokości, tj. 10 zł. W pozostałej części zaskarżony wyrok jako trafny, ze względów wskazanych wyżej, utrzymano w mocy (art. 437§1 kpk).

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 636§1 kpk.

M.D.